

TEMATY Z RELIGII – KLASA I(5) – TYDZIEŃ (22.04. – 28.04. 2020 r.)

Temat: Kim jest chrześcijanin?

Bycie prawdziwym chrześcijaninem rozpoczyna się od wiary w Chrystusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego. Święty Piotr w przemówieniu do przełożonych i starszych ludu w Jerozolimie przypomina, że to właśnie Chrystus jest siłą chrześcijanina.

„To niech będzie wiadomo wam wszystkim i całemu ludowi Izraela, że w imię Jezusa Chrystusa Nazarejczyka – którego ukrzyżowaliście, a którego Bóg wskrzesił z martwych – że przez Niego ten człowiek stanął przed wami zdrowy. Nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni”. (Dz 4,10.12)

Dzięki Chrystusowi wszyscy ludzie zostali zbawieni. Ponieważ tę łaskę otrzymuje się za pośrednictwem Kościoła, potrzebujemy łączności z nim.

„Nikt nie podąży do nieba aspołeczną drogą. Kto myśli jedynie o sobie i zbawieniu własnej duszy, żyje aspołecznie. A to, tak w niebie, jak i na ziemi, jest niemożliwe. Sam Bóg nie jest aspołeczny. Trójjedyny Bóg (...) jest wspólnotą (...) miłości. Stworzony na wzór Boży człowiek ma wpisane w swą naturę relacje, wymianę, udział i miłość” (Youcat, p. 122).

1. Chrześcijanie katolicy. „Do społeczności Kościoła wcieleni są w pełni ci, co mając Ducha Chrystusowego w całości przyjmują przepisy Kościoła i wszystkie ustanowione

w nim środki zbawienia i (...) pozostają w łączności z Chrystusem rządzącym Kościołem przez papieża i biskupów”.

2. Chrzęścianie niekatolicy. „Co zaś się tyczy tych ludzi, którzy będąc ochrzczeni noszą zaszczytne imię chrześcijan, ale nie wyznają całej wiary lub nie zachowują jedności wspólnoty pod zwierzchnictwem Następcy Piotra, to Kościół wie, że jest z nimi związany”.

3. Niechrześcijanie. „Ci, którzy jeszcze nie przyjęli Ewangelii, w rozmaity sposób przyporządkowani są do Ludu Bożego. Przede wszystkim więc naród, który pierwszy otrzymał przymierze i obietnice i z którego narodził się Chrystus (...). Plan zbawienia obejmuje także i tych, którzy uznają Stworzyciela, wśród nich zaś w pierwszym rzędzie muzułmanów, oni bowiem wyznając, iż zachowują wiarę Abrahama, czczą wraz z nami Boga jedynego i miłosiernego”.

4. Szukający Boga. „Ci bowiem, którzy bez własnej winy nie znając Ewangelii Chrystusowej i Kościoła Chrystusowego, szczerym sercem jednak szukają Boga i wolę Jego przez nakaz sumienia poznaną starają się pod wpływem łaski pełnić czynem, mogą osiągnąć wieczne zbawienie”.

(Sobór Watykański II, Konstytucja dogmatyczna o Kościele „Lumen gentium”, 15-16)

Kościół jest ciałem Chrystusa, w którym i przez które dokonuje się zbawienie wszystkich ludzi. Niechrześcijanie – podobnie jak chrześcijanie – mogą dostąpić zbawienia tylko dzięki łasce wysłużonej przez Jezusa Chrystusa i udzielanej przez Ducha Świętego. Każda łaska, także ta, której Duch Święty może udzielić niechrześcijanom, ma związek z Kościołem. Choć „nie wprowadza ich do niego formalnie, ale oświeca ich w sposób odpowiedni do ich sytuacji wewnętrznej i środowiskowej” (*Jan Paweł II, Encyklika „Redemptoris Missio”, 10*). Tak więc osiagający zbawienie niechrześcijanie zawsze dostępują go – choć o tym nie wiedzą – dzięki Chrystusowi, Duchowi Świętemu i Kościołowi.

Przerysuj do zeszytu schemat kręgów przynależności do Kościoła i napisz notatkę:

Każdy człowiek na ziemi otrzymuje tyle łask, ile mu potrzeba do zbawienia. O nikim Bóg nie zapomniał, nikogo nie pozbawił łaski, bez której nie można osiągnąć nieba. Bóg chce wszystkich zbawić i powołuje każdego – na tyle sposobów, ilu jest ludzi – by szedł za Nim drogą prowadzącą do szczęścia wiecznego. Przez chrzest należymy do Kościoła i wiemy, że w nim i przez niego Chrystus prowadzi nas do zbawienia. Jak nikt nie powinien odchodzić od Chrystusa, tak też nikt nie powinien oddalać się od Jego Kościoła.

Temat: Dlaczego łaska Boża jest konieczna do zbawienia?

Każdy z nas ma ogromną wartość w oczach Boga. Niestety naszą relację z Panem Bogiem niszczy grzech, który odbiera nam szczęście przebywania z Nim. Żaden człowiek nie jest w stanie odwrócić tej sytuacji, nawet dobrymi uczynkami czy naprawieniem szkody, jaką spowodował nasz grzech (choć to również jest ważne). To może zrobić tylko Bóg swoją łaską. Dlatego mówimy, że **łaska Boża jest do zbawienia konieczna**. Otrzymujemy ją w sposób niewidzialny, całkowicie darmowy i niezасłużony, bo wysłużył ją dla nas Pan Jezus swym życiem, męką, śmiercią i zmartwychwstaniem. **Łaskę uświęcającą otrzymujemy na chrzcie świętym**. Dzięki niej stajemy się mieszkańcami dla Ducha Świętego. Umacnia naszą duszę i z jej pomocą dostrzegamy i rozpoznajemy Boga. Im więcej w nas łaski uświęcającej, tym lepiej rozpoznajemy drogę do Niego.

„Łaska uświęcająca wprowadza nas w wewnętrzne życie Trójcy Świętej, w wymianę miłości między Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Uzdalnia nas do życia w miłości Bożej i działania z powodu tej miłości”. (Youcat, p. 339)

Łaska uświęcająca **może w nas wzrastać przez dobre uczynki, modlitwę i częste przyjmowanie sakramentów**. **Ale możemy ją też utracić na skutek grzechu ciężkiego**. Wtedy powinniśmy starać się jak najszybciej ją **odzyskać przez sakrament pokuty i pojednania** lub, w chwili zagrożenia życia, przez żal doskonały.

Łaska uświęcająca czyni nas dziećmi Bożymi, **natomiast łaska uczynkowa pomaga nam, byśmy żyli jak dzieci Boże**. Łaska uczynkowa oświeca nasz rozum i wzmacnia naszą wolę, abyśmy unikali zła i czynili dobro. W Liście św. Pawła do mieszkańców Koryntu czytamy, co jest konieczne, aby jej działanie było widoczne w naszym życiu:

„Lecz za łaską Boga jestem tym, czym jestem, a dana mi łaska Jego nie okazała się daremną; przeciwnie, pracowałem więcej od nich wszystkich, nie ja, co prawda, lecz łaska Boża ze mną”. (1 Kor 15,10)

Święty Paweł wiedział, że łaska Boża wtedy przyniesie owoce, gdy będzie z nią współpracował. Dzięki tej współpracy przemienił swoje serce – z prześladowcy chrześcijan stał się gorliwym głosicielem Chrystusowej Ewangelii. Boża łaska nie sprawia, że z naszego życia znikają problemy i cierpienie, lecz pomaga je przyjąć i dać siłę, by je pokonać. Bo szczęście, według Jezusa, nie polega na otrzymaniu jakichś dóbr, które sprawiałyby nam przyjemność, ale na czynieniu dobra. Aby móc cieszyć się Bożą łaską, konieczny jest wysiłek. Potrzebna jest pracowitość, wytrwałość i pokora. Święty Paweł stwierdza: „pracowałem więcej od innych”, ale dodaje: „nie ja, lecz łaska Boża ze mną”. Współpraca z łaską nie jest jednorazowym działaniem, ale

trwa przez całe życie. To nieustanne dążenie do odkrywania Bożej obecności w nas. Wtedy nasze życie ma wielką wartość.

Bóg każdego dnia zaprasza nas do korzystania z Jego łask. Szczególnie pragnie obdarzać nas nimi w sakramentach. Według papieża Benedykta XVI łaska to „oglądanie Boga, nasze doznanie Jego miłości”. Łaska nie jest rzeczą, nie da się jej dotknąć i zmierzyć. Jest obecnością Boga w człowieku. On jest w nas, ale jednocześnie przez łaskę my jesteśmy w Nim (por. Youcat, p. 338).

Zachęcam do obejrzenia krótkiego filmu:

<https://www.youtube.com/watch?v=gaKcQSnZcQM>

Zapisz w zeszycie notatkę:

„Łaska jest darmową pomocą Boga, byśmy odpowiedzieli na Jego wezwanie: stali się dziećmi Bożymi, przybranymi synami, uczestnikami natury Bożej i życia wiecznego”.
(Katechizm Kościoła katolickiego, 1996)

Łaska uświęcająca oczyszcza, uświęca duszę człowieka, czyni ją piękną i podnosi do godności dziecka Bożego.

Łaska uczynkowa pomaga spełniać uczynki potrzebne do zbawienia. Dobre uczynki, które wykonujemy z pomocą łaski uczynkowej, nazywamy uczynkami nadprzyrodzonymi.

Bardzo Was proszę o systematyczne zapisywanie tematów i notatek w zeszycie. Po powrocie do szkoły będę je sprawdzała, a ich zawartość będzie miała wpływ na ocenę z religii na koniec roku szkolnego.

Pozdrawiam ☺